

הקומץ רבہ פרק שלישי מנהות

מסורת הש"ס

הנחות הב"ח

גמ' כרתו ליכט פיעילו
זיך פנבר כליל ומיינט דער
ווארטה ווועגן:

גלויז השם

ממחמתן נחלמל מלהס כנונן ציריך
ו"ם מודוקאניגו רקסמנג פלאוטרין
וממחצין מוּ לוּ: נפלוּן לומונג למחר:
לכאלטן קומען למונג למחר:

דלא שנא כי מוחשב בלשון אכילה למובה
ול"ש כי מוחשב בלשון הקטריה למובה א"ג
מה אכילה בכוחה בכוחה ולעלום
אכילה דארוחאה משמע ו/or א"כ לכתוב
ורחמנא אם האכל האכל א"ג אם אכל יאלל
מאי האכל יאלל ^{טו} שמעה מינה תרתי
אמר לה רבינו זורה לרבי אמי ואוי טעמא
דר"א משום ה'ci והוא ברת נמי ליחיב וכו'
ה'ci ה'ci וזה ברת דראמות ממשמה
דרבי יהונן מודה ר"א שאן ענש ברת אל"
תנאי ה'ci לאילב'א דר"א אכיכ למד"ר פסולה
דאורייתא ואכיכ למד"ר פסולה דרבנן דרנאיा
^{טו} השותט את ה'ci לשחות מדרומו לmorph
להקטייר מבשרו למחר לאוכל מאירומיו
לmorph כשר ו/or א"ר פסול להניח מדרומו למחר
רבי ה'ci פסול אמר ר"א אף בו ר"א פסול
והכמים מכשירין רבי ה'ci דראות אלב'א דראין
אללמא לאילב'א דרבנן השטה ומזה החט דכא
מוחשב בלשון אכילה מכשורי רבנן ה'ci לא
כל שכן אלא לאילב'א דר"א ואמר ר' אלעוזר אף
בו ר"א פסול והכמים מכשירין ר' אלעוזר ה'ci
ר' ה'ci אלא לאו ברת אכיכ ביני'יו (ט) דר"

יהודיה ^{טו} (רט"ק) סבר להניח פסולה בעלמא
ברוק ברת נמי מיהובי ואתה ר' אלעוזר למיר
אדרי פסול ואין בו ברת לא דרכו
עלמא ברת ליכא ^ט וה'ci ג' מחלוקת בדבר
ח'ק סבר בהנק פלייע להניח הכל כשר
ו/or